૬૨. આજ દિવ્યધ્વનિ છૂટી

(રાગ–પ્રભુ પાવન કરોને મારું આંગણું રે)

આજ દિવ્યધ્વનિ છૂટી વીરમુખથી રે,
આજ ૐધ્વનિ છૂટી વીર મુખથી રે,
અનંત જીવોના તારણહાર.....આજ૦
સહુ મહોત્સવ કરીએ આજ.....આજ૦ ૧.

આજ ઈંદ્રોના ટોળાં ઊતર્યાં રે,
આજ ભરતક્ષેત્રની માંહી.....આજ૦ ૨.

ઋજુવાલિકાએ શુક્લધ્યાન આદર્યું રે,
પ્રભુ પામ્યા છો કેવળજ્ઞાન.....આજ૦ ૩.

પ્રભુ સમોસરણ-રચના બની રે,
ભવ્યો જુએ ધ્વનિની વાટ.....આજ૦ ૪.

આજ પાત્ર ગૌતમજી પધારિયા રે,
પ્રભુ દિવ્યધ્વનિના છૂટ્યા ધોધ.....આજ૦ ૫.

વિપુલાચલે સમોસરણ જામિયા રે,
શ્રેણિક-રાજાની રાજધાની માંહી.....આજ૦
રૂડી રાજગૃહી નગરી માંહી.....આજ૦ ૬.

પ્રભુ! ગગને વાજિંત્રો વાગિયાં રે,
ગાજ્યા ત્રણ ભુવનમાં નાદ.....આજ૦ ૭.

આજ દિવ્યધ્વનિના ધોધ ઉછળ્યા રે,
આજ ૐકાર નાદો ગાજિયા રે,
જાણે ઊછળ્યો સમુદ્ર અગાધ.....આજ૦ ૮.

ચાર તીર્થ ધ્વનિરસે તરબોળ થયાં રે,
ગણધર—મુનિ—શ્રાવકનાં થયાં વૃંદ.....આજ૦
આત્મ-આનંદમાં નાચી ઊઠ્યા આજ.....આજ૦ ૯.

સાક્ષાત્ જિનેન્દ્ર ભરતમાં બિરાજતા રે;
દિવ્ય ધ્વનિની વર્ષા થાય.....આજ૦
ધન્ય ધન્ય તે દિન ને રાત.....આજ૦ ૧૦.

વીરપુત્ર એવા કહાનગુરુ પાકિયા રે,
જેણે સુણાવ્યા ૐનાં સ્વરૂપ.....આજ૦ ૧૧.

અદ્ભુત રચના રચી કહાનગુરુએ રે,
ખોલ્યા દિવ્યધ્વનિનાં રહસ્ય.....આજ૦ ૧૨.

દેવ-ગુરુની સેવા હૃદયે વસો રે,
વસો વસો પ્રભુ! એ ત્રિકાળ આજ૦ ૧૩.

*